ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 28 ທັນວາ 2025 (12-28-2025)

ເມື່ອສະບຽງອາຫານຂອງເຈົ້າຂາດແຄນ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຈັດຫາສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເມື່ອເຈົ້າຕ້ອງການ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເຣື່ອງກ່ຽວກັບການລອດຊີວິດທີ່ດົນໃຈທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນແມ່ນຫຍັງ?

ສຕີບເວັນ ຄໍລາແຮນ (Steven Callahan) ໄດ້ລອດຊີວິດໃນມະຫາສມຸດອັດລັງຕິກເຈັດສິບຫົກມື້ຫຼັງຈາກເຮືອໃບຂອງລາວຈົມລົງ. ລາວສາມາດຫຼົບໜີໄດ້ດ້ວຍເຮືອຊ່ອຍຊີວິດ, ລອດຊີວິດໃນນ້ຳອັນເປີດແປນດ້ວຍປາທີ່ລາວຫາມາໄດ້, ນ້ຳຝົນບາງສ່ວນ, ແລະອຸປະກອນພື້ນຖານທີ່ລາວສາມາດກູ້ມາໄດ້ຈາກເຮືອຂອງລາວ. ຈູລີແອນ ໂຄແພັກກີ (Juliane Koepcke) ອາຍຸສິບເຈັດປີເປັນຜູ້ລອດຊີວິດພຽງຄົນດຽວຈາກອຸບັດຕິເຫດເຮືອບິນຕົກໃນປ່າດົງດິບອາເມຊອນ. ນາງໄດ້ເດີນທາງໃນປ່າເປັນເວລາສິບເອັດມື້, ຈັດການກັບສັດປ່າ, ແມງໄມ້ຕ່າງໆ, ແລະຄວາມອຶດຫິວ. ທັງສອງຄົນເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝົດຫວັງຂອງການຢູ່ລອດເມື່ອຂາດເຂີນສະບຽງອາຫານ. ມັນຕ້ອງການຄົນປະເພດນຶ່ງທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຍອມແພ້ເພື່ອມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຢູ່ລອດຈາກສະພາບອາກາດໃນຄວາມໂດດດ່ຽວ ແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກ້າຫານໜ້ອຍກວ່າຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ການທຳລາຍທີ່ແນ່ນອນ, ແຕ່ສອງຄົນນີ້ຍັງສືບຕໍ່ດີ້ນຣົນ, ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຂົາຈະອົດທົນ. ຍ້ອນຫຼັງໄປສອງສາມພັນປີແລະທ່ານຈະພົບເຫັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຜ່ານພັຍຂົ່ມຂູ່, ພັຍແຫ້ງແລ້ງຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະສະຖານະການທີ່ຮ້າຍແຮງ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນນີ້ໄດ້ປາກົດຕົວໃນພຣະຄັມພີຢ່າງໄວວາຄືກັບທີ່ລາວຈາກໄປດ້ວຍລົດມ້າໄຟ. ຊື່ຂອງລາວ, ເອລີຢາ, ຈະບໍ່ຖືກປິດບັງໄວ້ດົນ. ບົດທຳອິດຂອງເຣື່ອງລາວຂອງລາວ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພາບລວມຂອງວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຂາດເຂີນສະບຽງອາຫານ.

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

<u>ສຶກສາພຣະຄັມພີ</u>

1. <u>1 ກະສັດ 17:5-7</u>

5. ເອລີຢາຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວ ທ່ານໄດ້ໄປພັກຢູ່ໃກ້ຫ້ວຍເຄຣິທ 6. ພວກກາກໍນຳເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະຊີ້ນມາໃຫ້ທ່ານທັງຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ ສ່ວນນ້ຳນັ້ນທ່ານໄດ້ດື່ມໃນຫ້ວຍ 7. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ເຫິງ ນ້ຳໃນຫ້ວຍກໍບົກລົງເພາະຝົນບໍ່ຕົກ

ໃນວັທນະທັມຂອງພວກບູຊາພະບາອານ, ຊື່ຂອງເອລີຢາແມ່ນການຈັດຕຽມ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ" (1 ກະສັດ 18:39). ລາວປາກົດຢູ່ໃນພຣະຄັມພີເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຖານະຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າໄປຫາກະສັດທີ່ເຮັດຊົ່ວແລະຊົ່ວຮ້າຍຊື່ວ່າອາຮາບ. ຄຳພະຍາກອນຂອງລາວມືດມົວ. ລາວໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ແຂງແຮງຈາກພຣະເຈົ້າໄປຫາກະສັດ. ພຣະເຈົ້າກຳລັງສົ່ງການພິພາກສາໃນຮູບແບບຂອງພັຍແຫ້ງແລ້ງ. ພວກເຮົາຮູ້ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ, "ຢ່າຍິງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ." ສຸພາສິດນີ້ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງຕໍ່ອາຮາບແລະເຢເຊເບນ, ລາຊິນີຂອງລາວ. ຜູ້ເວົ້າຄວາມຈິງບໍ່ເຄີຍປອດພັຍໃນບັນດາຜູ້ປົກຄອງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ເຣື່ອງນີ້, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອລີຢາລີ້ຊ່ອນຢູ່ໃກ້ຫ້ວຍເຄຣິທ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສນອງອາຫານໃຫ້ເອລີຢາໃນທາງທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ. ໂຕກາຈະນຳເອົາອາຫານມາໃຫ້ລາວທຸກເຊົ້າແລະແລງ. ອັນນີ້ຮູບແບບດັ້ງເດີມຂອງບໍລິສັດສົ່ງອາຫານ ດໍແດັສ໌ (DoorDash®) ນີ້ແນ່ນອນວ່າບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເອລີຢາຄາດຫວັງ. ໃຜຈະຄາດຫວັງ? ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍມີຫ້ວຍທີ່ສນອງນ້ຳ. ຈົນກວ່າ...ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນແບບນັ້ນ. ເຈົ້າຄາດຫວັງ

ວ່າຫຼັງຈາກພຣະເຈົ້າປະກາດພັຍແຫ້ງແລ້ງ. ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ຄົນເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດເມື່ອເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ ແລະຊັບພະຍາກອນຂາດເຂີນ? ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ເດີກ (Doug) ເປັນຄົນທັມມະດາທີ່ຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ສ້າງໂບດຢູ່ໃນເມືອງອື່ນ. ມີຄູ່ຜົວເມັຽສອງສາມຄູ່ຕິດຕາມລາວ. ລາວອອກໄປດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍ, ແຕ່ຫຼັງຈາກສອງສາມເດືອນລາວໄດ້ສູນເສັຽວຽກເຮັດງານທໍາໃນເມືອງທີ່ລາວສ້າງໂບດ. ຕໍ່ມາລູກສາວອາຍຸແປດປີຂອງລາວໄດ້ຮັບການວິນິດສັຍວ່າເປັນມະເຮັງຊນິດທີ່ຫາຍາກ. ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານສ່ວນຕົວຂອງຄວາມສົງສັຍ ແລະຄວາມສິ້ນຫວັງ. ລາວເຂົ້າໃຈຜິດພຣະເຈົ້າບໍ? ລາວຖືກລົງໂທດຍ້ອນຄວາມຈອງຫອງ, ເຊື່ອວ່າລາວໄດ້ຍິນຈາກພຣະເຈົ້າແທ້ໆບໍ? ລາວໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນຊີວິດຂອງລາວຫຼາຍກວ່າທີ່ລາວຮູ້. ເດີກ ເຄີຍບອກຂ້ອຍວ່າ, "ຫຼາຍຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໄກຫຼາຍ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເລີ້ມຮັບຮູ້ພຣະອົງຢາກໃຫ້ຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຄີຍເຕີບໃຫຍ່ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານໃນປີ 2017." ໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມ-ພຣະຄຣິດບາງຄັ້ງພວກເຮົາເຊື່ອຄໍາຕົວະທີ່ວ່າພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາເຊື່ອຟັງ, ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆງ່າຍຂຶ້ນ, ແນວໃດກໍຕາມພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການວ່າພຣະເຈົ້າມັກຈະນໍາພວກເຮົາໄປສູ່ບ່ອນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກເມື່ອຫ້ວຍນໍ້າແຫ່ງຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສົດຊື່ນ, ແລະຄວາມສຸກເຫືອດແຫ້ງໄປ. ຄໍາຖາມໃຫຍ່ສໍາລັບພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນແບບນີ້: ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອຫ້ວຍນໍ້າເຫືອດແຫ້ງ? ຫ້ວຍນໍ້າແຫ້ງເປີດເຜີຍລັກສນະ ແລະຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງພວກເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຫ້ວຍນໍ້າແຫ້ງ, ພວກເຮົາມີທາງເລືອກທີ່ຕ້ອງເຮັດ: **(ກ)** ພວກເຮົາຈະຕັດສິນພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ພໍໃຈພຣະອົງສໍາລັບສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ, ຫຼືພວກເຮົາຈະຈື່ຈໍາຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ? **(ຂ)** ພວກເຮົາຈະຕົກໃຈແລະພັດທະນາແຜນການທາງເລືອກທີ່ຫຼົງທາງຈາກຫຼັກຄວາມເຊື່ອ, ຫຼືພວກເຮົາຈະປັກຫຼັກຢູ່, ຢູ່ນິ້ງໆ, ແລະລໍຖ້າ? **(ຄ)** ພວກເຮົາຈະເລືອກທີ່ຈະເຊື່ອວ່າພັຍແຫ້ງແລ້ງແມ່ນຖາວອນ, ຫຼືພວກເຮົາຈະເບິ່ງກວ້າງອອກໄປແລະເຫັນອັນນີ້ເປັນບົດດຽວ, ບໍ່ແມ່ນເຣື່ອງທັງໝົດ? ຮາບາກຸກສະທ້ອນຄວາມຈິງນີ້: *"ເຖິງແມ່ ວ່າຕ□ ໜມາກເດື່ອບໍ່ມີໝາກ ແລະຕ□ໜມາກອະງຸ່ ບໍ່ມີຮວງ ກົກໝາກກອກເທດບໍ່ມີຜົ ແລະທົ່ງ າບໍ່ມີເຂ໕ ເຖິງແມ່ ວ່າ ແກະໃ ຝູງຈະຕາຍໝົດ ແລະຄອກ ງົວເປົ່າວ່າງ ຂ້າພຣະອົງຍັງຈະຊົມຊື່ ປິຕິຍິ ດີ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັ ເຈ໘ເປັ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍຂອງຂ້າພຣະອົງ"* (ຮບກ. 3:17-18). ຜ່ານທຸກໆຄວາມເສື່ອມຖອຍ, ຄວາມລົ້ມເຫຼວ, ແລະການຂາດແຄນ, ພຣະເຈົ້າກໍາລັງກະຊິບວ່າ, "ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈເຮົາບໍ?" ມີຄວາມສງົບສຸກແລະຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ງຽບສງົບເມື່ອພວກເຮົາຖືກປະໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ. ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ. ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຢູ່ຄົນດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາຂາດແຄນອາຫານກໍຕາມ.

ເຈົ້າໄດ້ຮັບການຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຈົ້າຜ່ານແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດເມື່ອໃດ?

2. 1 ກະສັດ 17:8-12

8. ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ, 9. "ຈົ່ງໄປຍັງເມືອງຊາເຣຟັທ ໃກ້ໆເມືອງຊີໂດນ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແມ່ໝ້າຍຜູ້ນຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບລ້ຽງເຈົ້າ" 10. ແລ້ວເອລີຢາຈຶ່ງເດີນທາງໄປເມືອງຊາເຣຟັທ ເມື່ອໄປເຖິງປະຕູເມືອງທ່ານໄດ້ເຫັນແມ່ໝ້າຍຜູ້ນຶ່ງກໍາລັງຫາຟືນຢູ່ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຂໍດື່ມນໍ້າແດ່" 11. ແຕ່ໃນຂນະທີ່ນາງກໍາລັງໄປເອົານໍ້າທ່ານກໍສັ່ງນາງອີກວ່າ, "ເອົາເຂົ້າຈີ່ຈັກປ່ຽງມານໍາແດ່" 12. ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ດ້ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ມີແຕ່ແປ້ງກໍາດຽວນີ້ຢູ່ໃນຖ້ວຍ ແລະນໍ້າມັນໜ້ອຍນຶ່ງຢູ່ໃນໄຫ ຂ້ານ້ອຍມານີ້ເພື່ອເກັບເອົາຟືນຈັກດົ້ນສອງດົ້ນໄປດັງໄຟຄົວກິນສໍາລັບຂ້ານ້ອຍແລະລູກຊາຍ ອາຫານຄາບນີ້ເປັນອາຫານຄາບສຸດທ້າຍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະຕໍ່ໄປພວກຂ້ານ້ອຍກໍຕ້ອງຫິວຕາຍ"

ມີເສັ້ນດ້າຍນຶ່ງທີ່ແລ່ນຜ່ານພຣະຄັມພີ. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອ-ຕົນເອງເໝືອນທີ່ພວກເຮົາດຶງສົ້ນເກີບຂຶ້ນດ້ວຍພວກເຮົາເອງ ແລະວາງແຜນເສັ້ນທາງການເດີນທາງດ້ວຍຕົນເອງ. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການເຊື່ອມຕໍ່ສເມີ. ພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອອາສັຍຢູ່ໃນຊຸມຊົນ, ບໍ່ແມ່ນການໂດດດ່ຽວ. ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີເຫດຜົນສໍາລັບພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດສູງສຸດຄືການ

ພາເອລີຢາໄປທີ່ປະຕູຂອງເສດຖີທີ່ຮັ່ງມີຜູ້ທີ່ມີຕູ້ເຕັມໄປດ້ວຍສະບຽງອາຫານ ແລະອາຫານທີ່ສະດວກສະບາຍ. ເຈົ້າສາມາດຈິນຕະນາການເຖິງພຣະເຈົ້ານຳລາວໄປຫາຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ຮັ່ງມີພ້ອມດ້ວຍຝູງແກະເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຮັກຂອງລາວສາມາດຟື້ນຕົວຈາກອາຫານນ້ອຍແລະນ້ຳຫ້ອຍ. ເອລີຢາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ໄປເອົາສະບຽງອາຫານຈາກຄົນທີ່ບໍ່ຄ່ອຍຄາດຄິດ. ລາວໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ໄປຫາແມ່ໝ້າຍຄົນນຶ່ງ, ຂັ້ນລຸ່ມສຸດຂອງຂັ້ນໄດທາງສັງຄົມ, ພ້ອມກັບແປ້ງນຶ່ງກຳມື ແລະນ້ຳມັນໜ້ອຍນຶ່ງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຄົນອື່ນເພື່ອສນອງໃຫ້ທ່ານແນວໃດ?

ເມື່ອເບິ່ງຜ່ານໆ, ຄົນຄູ່ນີ້ເບິ່ງແປກໆ. ທັງສອງມີຄວາມຕ້ອງການ. ແມ່ໝ້າຍຕ້ອງການຄວາມເຊື່ອແລະເອລີຢາຕ້ອງການແປ້ງ! ໃຫ້ສັງເກດຄຳຕອບຂອງແມ່ໝ້າຍເມື່ອລາວຂໍອາຫານ: "ໂດຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຂ້ອຍບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ຫຍັງເລີຍ-ມີແຕ່ແປ້ງນຶ່ງກຳມືຢູ່ໃນໂຖ ແລະນ້ຳມັນໜ້ອຍນຶ່ງຢູ່ໃນໂຖ. ດຽວນີ້, ຂ້ອຍກຳລັງເກັບໄມ້ສອງສາມທ່ອນເພື່ອໄປກະກຽມມັນໃຫ້ຕົວຂ້ອຍເອງ ແລະລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນແລະກໍຕາຍ" (ຂໍ້ 12). ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຖືກຈຳກັດໂດຍຍອດເງິນໃນທະນາຄານ ແລະການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈ, ແຕ່ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະຫງ່າຣາສີເກີດຂຶ້ນ! ແມ່ໝ້າຍບໍ່ໄດ້ປິດບັງຄວາມຄິດຂອງນາງ. ນາງຮູ້ສຶກຕົກໃຈຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແຕ່ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍມັກຈະຄິດເຖິງສະຖານະການທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເຕັ້ນໄວເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຮັບໂທຣສັບຫຼັງຈາກ 22:00 ໂມງຈາກລູກຊາຍຄົນນຶ່ງຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄປທີ່ອຸບັດຕິເຫດຣົດຕຳກັນ ຫຼື ການຜິດຖຽງກັນໃນການແຕ່ງງານກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າສະບາຍດີ. ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູດັງກ້ອງຢູ່ໃນຫົວຂອງຂ້ອຍວ່າ, "ຢ່າກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ອື່ນ" (ມທ. 6:34). ເອລີຢາພົບວ່າພຣະອົງໜ້າເຊື່ອຖື, ແລະພວກເຮົາກໍຈະເຮັດເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນປະເຊີນກັບພັຍພິບັດ, ທັງນ້ອຍແລະໃຫຍ່, ແຕ່ຂ້ອຍໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະຮັບມືກັບພັຍພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໆເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງຈື່ສູດນີ້ໄວ້. ມັນບໍ່ແມ່ນແມ່ໝ້າຍ + ພຣະເຈົ້າ. ມັນແມ່ນແມ່ໝ້າຍ + ເອລີຢາ + ພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າກຳລັງນຳພາພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ຊຸມຊົນສເມີ. ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານເອລີຢາ. ນາງຕ້ອງເລືອກທີ່ຈະຮ່ວມມືກັບຄົນແປກໜ້າຜູ້ຫິວໂຫຍຄົນນີ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເອລີຢາຕ້ອງອາສັຍຊັບພະຍາກອນທີ່ຂາດແຄນຂອງແມ່ໝ້າຍ. ລາວກໍຕ້ອງເບິ່ງຂ້າມຕົວເອງເພື່ອຮ່ວມມືກັບຄົນອື່ນ. ນີ້ແມ່ນສູດດຽວກັນທີ່ພຣະເຢຊູສອນພວກເຮົາ: "ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ສິ່ງໃດໆທີ່ພວກທ່ານຈະຜູກມັດໄວ້ໃນໂລກ ກໍຈະຊົງຜູກມັດໄວ້ແລ້ວໃນສວັນ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ພວກທ່ານຈະແກ້ໃນໂລກ ກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ຫຼຸດເສັຽແລ້ວໃນສວັນເໝືອນກັນ. ເຮົາບອກແກ່ພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າໃນພວກທ່ານທີ່ຢູ່ໃນໂລກສອງຄົນຈະຮ່ວມການຂໍສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນກໍຈະຊົງກະທຳໃຫ້." (ມັດທາຍ 18:19-20).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າໃຫ້ລ້ຽງດູຄົນອື່ນເມື່ອໃດ?

3. 1 ກະສັດ 17:13-16

13. ແຕ່ເອລີຢາເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, "ບໍ່ຕ້ອງກັງວົນດອກ ຈົ່ງໄປທຳຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ແຕ່ໃຫ້ເຮັດຈັກໜ້ອຍນຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກັບກັບລູກຊາຍກິນນຳຫຼັງ 14. ເພາະວ່າເຣື່ອງນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອັນຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, "ແປ້ງໃນຖ້ອຍຈະບໍ່ໝົດ ນ້ຳມັນໃນໄຫກໍຈະບໍ່ຂາດແຄນ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ມີສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈົນຮອດວັນຝົນຕົກລົງມາລົງມາ" 15. ແລ້ວຍິງຄົນນັ້ນກໍໄດ້ໄປທຳຕາມທີ່ເອລີຢາໄດ້ບອກ ນາງເອງພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍ 16. ແລະເອລີຢາຈຶ່ງໄດ້ມີເຂົ້າຈີ່ໄວ້ກິນເປັນເວລາຫຼາຍວັນ ແປ້ງໃນຖ້ອຍກໍບໍ່ໝົດ ແລະນ້ຳມັນໃນໄຫກໍບໍ່ຂາດແຄນ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງທີ່ເອລີຢາໄດ້ບອກແລ້ວ

ພຣະເຈົ້າມີແຜນການແລ້ວໃນຮູບແບບຂອງ ເອລີຢາ, ແຕ່ມັນຕ້ອງການຄວາມໝັ້ນໃຈຈາກສ່ວນຂອງຜູ້ຍິງ. ຄວາມເຊື່ອບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໃຫ້ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຫຼາຍພໍ. ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອແບບນັ້ນ, ການອັສຈັນຈະຕາມມາ. ລູອິສ (Lewis) ສະຫຼຸບວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຫວັງວ່າຄົນເຮົາຈະ

ສາມາດຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າພວກເຮົາຄວນໃຫ້ເທົ່າໃດ. ຂ້ອຍຢ້ານວ່າສິ່ງດຽວທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ໄດ້ແມ່ນການໃຫ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ໄດ້. "ຖ້າພວກເຮົາສືບຕໍ່ດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຂາດແຄນຂອງຕົນເອງ, ຢ້ານທີ່ຈະວາງແຜນ, ຢ້ານທີ່ຈະໃຫ້, ພວກເຮົາຈະພາດການດູແລຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດສາມາດດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະຄວາມເຊື່ອທີ່ສູງສົ່ງ. ເມື່ອພວກເຮົາເລືອກຊີວິດນີ້, ພວກເຮົາເຫັນເກີນບັນຫາຂອງມື້ອື່ນແລະພວກເຮົາເຫັນພາບຂອງຄັງເກັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆສິ່ງທ້າທາຍທີ່ພວກເຮົາຈະປະເຊີນ. <u>ການສນອງຂອງພຣະເຈົ້າມາເມື່ອພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງ ແລະເຊື່ອວ່າພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ</u>. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອແບບນັ້ນ. ໂລກຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດຖ້າຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດມີຄວາມເຊື່ອຫຼາຍໃນພຣະເຈົ້າ ຈົນພວກເຮົາເລີ່ມກະກຽມສຳລັບຄວາມກ້າວໜ້າກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະກ້າວຜ່ານໄປໄດ້? ມີຊັ້ນອື່ນໃນເຣື່ອງນີ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມນ້ຳມັນແລະແປ້ງຢ່າງກະລຸນາ, ທຸກໆມື້ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເອລີຢາແລະແມ່ໝ້າຍທີ່ທຸກຍາກ, ແຕ່ມັນຍັງເຕັມໄປດ້ວຍສັນຍາລັກ. (1) **ນ້ຳມັນ.** ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງນ້ຳມັນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່ານ້ຳມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການປິ່ນປົວ. ພຣະເຈົ້າປາຖນາທີ່ຈະປິ່ນປົວພວກເຮົາຈາກບາດແຜ ແລະການຕໍ່ສູ້ໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າວ່າທຸກໆມື້ພວກເຮົາກຳລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ປັບປຸງ, ແລະຟື້ນຟູຖ້າພວກເຮົາເຕັມໃຈ. (2) **ແປ້ງ.** ເມື່ອພວກເຮົາລະນຶກເຖິງແປ້ງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງເຂົ້າຈີ່ຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄັມພີຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການບໍລິໂພກທຸກໆມື້. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າເຂົ້າຈີ່ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຫັກອ້ອມໂຕະນັ້ນເປັນຕົວແທນ. ການເສັຽສລະຂອງພຣະອົງ. ມັນແມ່ນການຈັດຫາ, ບໍ່ພຽງແຕ່ສຳລັບມື້ນີ້ ແລະມື້ອື່ນ, ແຕ່ສຳລັບນິລັນດອນ. (3) **ລູກຊາຍດຽວ.** ລູກຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍມີບົດບາດນ້ອຍໆໃນສ່ວນນີ້ຂອງເຣື່ອງ. ໃຫ້ສັງເກດວ່າລາວຈະຖືກປຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້, ຊຶ່ງແນ່ນອນວ່າມັນເຕືອນພວກເຮົາກ່ຽວກັບລູກຊາຍຄົນດຽວອີກຜູ້ນຶ່ງ.

ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຕົວເຮົາເອງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຈຳເປັນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທຸກໆວິກິດການທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນແມ່ນໂອກາດທີ່ຈະເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ທຸກໆການຕໍ່ສູ້ທີ່ພວກເຮົາພົບແມ່ນໂອກາດທີ່ຈະເປັນມືແລະຕີນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາ.

ຂຽນ. ຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະບັນທຶກລາຍຊື່ເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສນອງ ແລະດູແລເຈົ້າໃນທາງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ. ອະທິຖານຂອບພຣະຄຸນສຳລັບການສນອງຂອງພຣະອົງ.

ໃຫ້. ເຂົ້າສູ່ເຣື່ອງລາວຂອງຄວາມເຊື່ອ ແລະຄວາມເອື້ອເຟື້ອເພື່ອແຜ່ຂອງທ່ານເອງໂດຍການໃຫ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ເປີດເຜີຍຊື່ແກ່ຄົນທີ່ຕ້ອງການກຳລັງໃຈ. ມັນບໍ່ສຳຄັນວ່າໃຫຍ່ຫຼືນ້ອຍ! ທ່ານຈະບໍ່ເສັຽໃຈ.

ອາສາສມັກ. ຊອກຫາທີ່ພັກອາສັຍຫຼື ສູນໃຫ້ອາຫານ ແລະ ອາສາສມັກໃຊ້ເວລາຂອງທ່ານ. ນີ້ແມ່ນລະດູການທີ່ຫຍຸ້ງຫຼາຍສຳລັບຜູ້ທີ່ສເນີຄວາມເມດຕາ. ຢ່າພາດພຣະພອນຂອງການໃຫ້ຄືນ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເຫີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ PA**